

ASCLEPIADES

II

φείδη παρθενίης· καὶ τί πλέον; οὐ γὰρ ἐς Αἴδην
 ἔλθοῦσ' εὐρήσεις τὸν φιλέοντα, κόρη.
 ἐν ζωοῖσι τὰ τερπνὰ τὰ Κύπριδος, ἐν δ' Ἀχέροντι
 ὀστέα καὶ σποδιή, παρθένε, κεισόμεθα.

97117

III

Νικαρέτης τὸ πόθοισι βεβαμμένον ἠδὺ πρόσωπον
 πυκνὰ δι' ὑψηλῶν φαινόμενον θυρίδων
 αἱ χαροπαὶ Κλεοφῶντος ἐπὶ προθύροισι μάραναν,
 Κύπρι φίλη, γλυκεροῦ βλέμματος ἀστεροπαί.

97527e

IV

Ἐρμιόνη πιθανῆ ποτ' ἐγὼ συνέπαιζον ἐχούση
 ζώνιον ἐξ ἀνθέων ποικίλον, ὦ Παφίη,
 χρύσεια γράμματ' ἔχον· "διόλου" δ' ἐγέγραπτο "φίλει με,
 καὶ μὴ λυπηθῆς ἦν τις ἔχη μ' ἕτερος."

98008e

V

†τῶ θαλλῶ† Διδύμη με συνήρπασεν, ὦμοι, ἐγὼ δέ
 τήκομαι ὡς κηρὸς παρ πυρὶ κάλλος ὀρῶν.
 εἰ δὲ μέλαινα, τί τοῦτο; καὶ ἄνθρακες· ἀλλ' ὅτε κείνους
 θάλψωμεν, λάμπουσ' ὡς ῥόδεται κάλυκες.

98528e